

КАКО ДО ДОБРИХ ОЦЕНА?

Да би ученик био успешан у савладавању градива неопходно је да савлада:

- Позитивне радне навике
- Организацију времена и
- Технике успешног учења

Формирање радних навика је један од најзначајнијих услова који обезбеђује успех у школи и животу. Досада су Ваша деца усвојила низ навика, почевши од хигијенских, па све до радних навика у учењу, које су се формирале у првом разреду. Сада када се знање бројчано оцењује потребно је да “свест о потреби да се буде успешан у учењу” пређе у навику, па се учење обавља као задовољавање те потребе. У томе је неопходна Ваша помоћ у виду похвале, смерница, мотивисања (никако награђивања за одличну оцену куповином, или кажњавања за лошу оцену)

Радне навике су развијене када:

- дете завршава своје школске обавезе пре него што почне да се игра или гледа телевизију
- не одлаже неки задатак чак ни онда кад је он непријатан и тежак
- за сваки предвиђени посао распореди време
- добро обавља задатак без губљења времена и непотребног задржавања
- ради задатке на време и уредно и чува прибор и уџбенике (одговорно се понаша).

Улога родитеља је да помогну ако се појаве тешкоће, а не да обављају обавезе уместо детета.

Постоји опасност да са доживљајем неуспеха дете мења и однос према раду, губи вољу и истрајност а посебно радне навике, улога родитеља је да га подстакне, мотивише, објасни да је и неуспех саставни део било каквог рада.

Да би се одређени облик понашања усталио и прешао у навик у потребно је одређено време. Зато је важно да се школски задаци обављају свакодневно, по одређеном распореду - увек у исто време и на одређеном месту. Важно је да место за рад буде стално и да припада само детету. Треба да је уредно и да га дете само одржава. Све школске ствари држе се на истом месту –тако неће доћи до губљења и нервозе. То не мора бити посебна соба, већ део заједничке просторије у коме се налази радни сто, књиге и прибор ученика. Такав кутак мотивише на рад и извршавање обавеза. Битно је навикнути дете да ради на истом месту и у исто време јер су ово значајни услови за формирање радних навика.

Организација времена – важно је да је детету испланиран цео дан и то: учење, игра, одмор, рад у кући, ваншколске активности. Ако се ове активности упражњавају у одређено време, прелазе у навик у. Школске обавезе би требало да претходе игри. У прављењу дневног плана активности за почетак је потребно да учествују родитељи све док дете не научи да планира самостално, а када то постане самостална активност неопходно је да родитељ има увид у тај план и његово остваривање.

Када правите дневни распоред потребно је набројати све активности у току дана, одредити колико времена је потребно за њихово извршавање, доследно поштовати предвиђено време . У почетку ће бити тешко предвидети време за поједине активности а касније ће то бити лакше, зато је неопходно распоред правити сваког дана, то је неопходно и због тога што активности варирају сваког дана.

С обзиром да се тренутно иде у школу по посебном програму, наша препорука је да се праћење предавања и учење организују у преподневним часовима, и оним данима када дете не иде у школу , јер је ефикасност тада на највишем нивоу.

Пример распореда

Код планирања времена за учење важно је узети у обзир делове дана када се најефикасније учи.

Међутим није довољно само одредити време за учење, неопходно је утврдити и шта ће се учити у том периоду, односно који су то предмети који се уче одређеног дана у одређено време.

ПРЕДЛОГ ЗА ЕФИКАСАН РАСПОРЕД ПРЕДМЕТА КОЈИ ЋЕ СЕ УЧИТИ:

Прво поновити градиво које се тог дана учило, затим се уче најзахтевнији предмети као и они који су најмање интересантни, а онда лакши и интересантнији предмети. Потребно је укључити и време за паузу у учењу између два предмета, као и потребно време за припрему за учење. Обавезно предвидети и време када ће се обавити и обнављање већ наученог.

На крају једног дана у распоред активности треба уписати да ли су оне реализоване и у којој мери, као би се знало шта је остало необављено, али и прецизније планирало у неком наредном периоду.

И УЧЕЊЕ СЕ УЧИ

Као и сваку делатност, која нам није урођена, и учење можемо да научимо.

Тачније, можемо да научимо технике или вештину учења.

Ни једна техника не може да делује одмах и потребно је увежбати је да би дала одређене резултате, али се зато вишеструко исплати.

Истраживања су показала да, код проблема учења, постоје две групе ученика:

- они ученици који теже уче (услед непознавања техника или како учити) и тако губе више времена
- они ученици који нису мотивисани за учење (из истих разлога као и прва група)

Овде смо учењу приступили са два аспекта:

1. организација времена
2. организација градива

Када говоримо о организацији градива, постоје неколико техника учења:

1. Парцијална техника: - градиво које учимо делимо на делове који имају логичку целину (ово је доста важно запамтити). Потребно је да сваки део буде нека заокружена целина. Целине не би требале да буду мале, од по неколико реченица, веће нешто већи пасуси који нешто значе (објашњавају). Целине би требало ученик одреди самостално.

2. Техника целине: - читамо целу лекцију и покушавамо да схватимо оно што нам она поручује, шта је њена суштина. Читамо све док не схватимо о чему се ради. (Техника је веома напорна уколико се ради о великим текстовима.)

3. Комбинована техника: - је комбинација горе наведених техника. Наиме, најпре се градиво прочита, а када добијемо увид у целину, шта треба да научимо, приступамо подели текста на делове (партиције).